

COLIN THOMPSON

TVANU ŠEIMYNĖLĖ

GERI KAIMYNAI



ILUSTRAVO TADAS ADOMAVIČIUS













Versta iš:
Colin Thompson
THE FLOODS 1. NEIGHBOURS
Random House Australia, Sydney, 2005

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Colin Thompson, 2005

© Iliustracijos, Tadas Adomavičius, 2017

Pirmą kartą 2005 metais anglų kalba pavadinimu *The Floods 1. Neighbours* Australijoje išleido *Random House Australia*.

Lietuvių kalba išleista susitarus su *Penguin Random House Australia Pty Ltd*, Sidnėjus, Australija.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Benas Bėrantas, 2017

© Leidykla „Niekio rimto“, 2017

ISBN 978-609-441-458-9

Colin Thompson

TVANU ŠEIMYNĖLĖ

GERI KAIMYNAI

Iliustravo Tadas Adomavičius

Iš anglų kalbos vertė Benas Bėrantas



Vilnius

2017

Tvanų šeimynėlės bylas rasi **117** puslapyje.



Iš pirmo žvilgsnio, kol esi už kokio šimto metrų ir žiūri į nugaras tamsų rudens vakarą per lietų, Tvanai atrodo kaip normali šeima. Mama, tėtis ir keletas vaikų. Visi jie turi po dvi akis, vieną galvą, dvi rankas, dvi kojas ir plaukus ant galvos. Išskyrus Šėtonę, kuri vietoj rankų turi keturias kojas, o juodais plaukais apžėlęs visas jos kūnas.

Iš antro žvilgsnio, ypač jei esi *mažiau* nei už šimto metrų ir matai juos iš priekio, Tvanai neatrodo kaip normali šeima. Mama, tėtis ir beveik visi vaikai visuomet vilki juodai. Net juodakailė Šėtonė segi juodą antkaklį su juodais deimantais. Tik šviesiaplaukė jaunėlė Beata rengiasi įprastais ryškių spalvų drabužiais ir be perstojo strakalioja.

Tvanų šeimynėlė – raganos ir burtininkai. Nors Beata priklauso jų šeimai, ji atrodo beveik kaip paprastas žmogus. Jai patinka išsiskirti iš kitų saviškių. Dėl to jaučiasi ypatinga. Būdama kaip visi žmonės, užliūliuoja pasaulį apgaulingu saugumo jausmu. Beata vienintelė iš Tvanų, kurios žmonės nevengia ir nebėga į kitą gatvės pusę.

Jie netgi gailisi jos ir sako: „Jūs tik pažiūrėkit į šitą mažą mielą mergaitę, kuriai tenka gyventi su tokiais keistuo- liais. Vargšėlė.“

Susilaukusi šešių vaikų raganų ir burtininkų, Beatos mama Mordona nusprendė, kad užteks. Valas, Šėtonė, Merlinmarija, Ilgšis ir dvyniai Ligočius bei Tylenis, kiekvienas savaip šiurpus, buvo puikūs vaikai. Tikras tėvų pasididžiavimas.

Tarkim, Šėtonė – tai ne šeimos augintinis. Išties ji viena iš vaikų, bet dėl nelaimingo atsitikimo su krevetėmis ir sugedusia burtų lazdele pavirto foksterjeru. Nors burtus galima atšaukti, Šėtonei ėmė patikti būti keturkoje. Merlinmarijos kūnas taip pat visas gauruotas, bet ji nėra šuo, nors dažnai urzgia ir mėgsta vaikytis pagalius*.

* Niekas nežino, ar Merlinmarija yra jis ar ji, nes jis ar ji yra tokia apžėlusi, kad niekam nepavyksta išsiaiškinti. Šioje knygoje Merlinmarija bus minima kaip „ji“, bet prašau nepamiršti, kad tai gali būti ir jis, o gal net kas nors, kas nėra nei viena, nei kita.

– Norėčiau mažos mergaitės, – gimus dvynukams pareiškė Mordona savo vyrui Nerlinui. – Mažos žavios mergaitės, kuriai patinka rengti lėles gražiomis suknu-tėmis, o ne paversti jas varlėmis. Noriu mergaitės, su kuria galėčiau kartu ruošti valgį ir kepti šokoladinius, o ne šikšnosparnio kraujo pyragus.

– Bet, mieloji, mes burtininkai ir raganos, – atsakė Nerlinas. – Versti daiktus varlėmis yra mūsų darbas. Ir kraujo mes nevengiam. Mūsų giminė tai daro nuo neat-menamų laikų.

– Žinau. Varles ir kraują baisiai mėgstu, – tarė Mor-dona. – Ir myliu mūsų šešis nuostabiai talentingus nevidonus vaikus, blogus kaip klaikiausi tavo košmarai. Aš tik noriu vienos mažos žavios mergaitės įprastiems mamytės ir dukrytės dalykėliams.

– Bet juk tu su dvyniais augini žalsvąsias musmires, o su Valu galandi katėms dantis.

– Taip taip, žinau, – sutiko Mordona. – Man tai baisiai patinka. Bet aš noriu megzti ir tapyti gėles!

– Megzti? – šūktelėjo Nerlinas.

Bet Mordona jau buvo apsisprendusi. Ji turės nor-malią mergaitę be jokių magiškųjų galių! Ji atsiras taip, kaip atsiradom tu ir aš*, nebus sukurta laboratorijoje

* Na, aš atsiradau. Aš gi nežinau, iš kur atsiradai tu. Juk gali būti, kad esi numegztas.

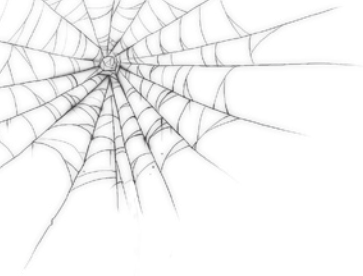
pagal senovinę receptų knygą, naudojant milžinišką burtų lazda su turbokompresoriumi ir Džeimio Oliverio prikaistuvių rinkinį, kaip atsirado kai kurie kiti vaikai.

Vos gimusi Beata buvo maža ir graži – apie tokią Mordona ir svajojo. Žinoma, kaip burtininko duktė, ji buvo labai sumani ir, dar neturėdama dvejų metų, padėdavo mamai ruošti suflė ir numezgė megztinį senelei Karalienei Velniopuvenai (senelė kartu su keliais giminaičiais ir draugais palaidota galiniame kieme ir žiemos naktimis sušąla, nes didžioji dalis jos odos nupuvusi).

Tačiau, kad ir kokia normali atrodo, Beata taip pat yra burtininkė. Tiesiog ji užsiima smulkmenomis, kurių daugelis nepastebi. Tarkim, jei knyga yra aukštai ir ją sunku pasiekti, ji staiga atsiranda šalia ant stalo. Arba stiklinė persklendžia per virtuvę, prisipildo iš čiaupo vandens, o tas virsta limonadu su dviem ledo kubeliais ir šiaudeliu ir parsklendžia atgal į kairę Beatos ranką.

BEATA





Colinas Thompsonas (g. 1942 m.) – žymus britų ir australų rašytojas, sukūręs daugiau nei 70 knygų jauniems skaitytojams. Ironijos ir aštraus humoro persmelktoje knygoje „Tvanų šeimynėlė. Geri kaimynai“ pasakojama apie raganų ir burtininkų šeimą, kuri neapsikentusi nusprendžia savitai pamokyti triukšmingus, nemandagius ir bjaurius kaimynus iš gretimo namo.

Redaktorė Giedrė Kmitienė
Korektorė Emilija Visockaitė
Maketavo Miglė Dilytė

Tiražas 3000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius





Valo
Nuosavybė

Retasis
00H+





Iš pirmo žvilgsnio, kol esi už kokio šimto metrų ir žiūri į nugaras tamsų rudens vakarą per lietų, Tvanai atrodo kaip paprasta šeima.

Tačiau iš tikro Tvanai – raganų ir burtininkų šeimynėlė, kuri nustebintų (ar išgąsdintų) net ir visko mačiusius. Tiesa, jie patys tiesiog nori gyventi ramiai ir užsiimti savais dalykais. Iki tol, kol jų ramybę sudrumsčia triukšmingieji Randai – kaimynai iš gretimo namo.

Neįmanoma ilgiau kentėti. Reikia ką nors daryti.

Kad ir ką sugalvos neeilinė šeimynėlė,
geros manieros visuomet svarbu.
Tik žodį „geros“ Tvanai supranta savaip...



www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas



ISBN 978-609-441-458-9



9 786094 414589